

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K
DK Danmark

Dato: 26. maj 2020
Kontor: Strafferetskontoret
Sagsbeh: Johan Næser
Sagsnr.: 2020-0037-0076
Dok.: 1459964

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 7 vedrørende forslag til lov om ændring af retsplejeloven (Styrkelse af politiets muligheder for efterforskning af kriminalitet på internettet) (L 104), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 28. februar 2020. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Lorentzen Dehnhardt (SF).

Nick Hækkerup

/

Mette Johansen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 7226 8400
F +45 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 7 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg vedrørende forslag til lov om ændring af retsplejeloven (Styrkelse af politiets muligheder for efterforskning af kriminalitet på internettet) (L 104):

”Vil ministeren yde teknisk bistand til udarbejdelse af et ændringsforslag, der indebærer, at miljøområdet, herunder overtrædelse af de EU-forordninger og - direktiver, bl.a. om ulovlig handel med CO2-kvoter, jf. straffelovens § 299 d, omfattes af lovforslaget, og vil ministeren redegøre for sin holdning til et sådant ændringsforslag?”

Svar:

Jeg har forstået spørgsmålet således, at der ønskes bistand til et ændringsforslag, som indebærer, at agentreglerne skal kunne finde anvendelse på efterforskning af overtrædelser af miljølovgivningen samt overtrædelser af § 299 d, nr. 3, som begås ved brug af internettet. Et sådant ændringsforslag kan formuleres som anført nedenfor.

Regeringen kan ikke støtte et sådant ændringsforslag.

Der vil altid være retssikkerhedsmæssige overvejelser forbundet med, at politiet aktivt, og inden en overtrædelse er fuldbyrdet, træder ind i og deltager i et kriminelt handlingsforløb – og ikke mindst risiko for, at politiet kan komme til at overskride provokationsforbuddet ved at forøge lovovertrædelsens omfang eller grovhed. En udvidelse af agentreglerne forudsætter derfor grundige overvejelser.

Samtidig er det klart, at vi som samfund ikke kan acceptere, at kriminelle begår åbenlys kriminalitet på internettet, uden at politiet har effektive redskaber til at skride ind. Det er krænkende for samfundets borgere og den almindelige retsfølelse.

Som det fremgår af pkt. 2.1.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger, har Rigspolitiet identificeret en række kriminalitetsformer, der i dag hyppigt forekommer på internettet, og som typisk er vanskelige for politiet at efterforske inden for rammerne af de gældende agentregler. Fælles for disse kriminalitetsformer er navnlig, at de har en strafferamme på fængsel under 6 år og dermed falder uden for agentreglerne, medmindre der er tale om særligt grove og alvorlige tilfælde.

Regeringens lovforslag er på den baggrund afgrænset til at omfatte en række nærmere angivne, grovere overtrædelser, der hyppigt begås ved brug af in-

ternettet. En udvidelse til yderligere kriminalitetsformer vil efter regeringens opfattelse kræve nærmere overvejelser herunder i forhold til nødvendigheden af at fravige det almindelige strafferammekrav i retsplejelovens § 754 a, stk. 1, nr. 3.

Regeringen finder ikke, at der på nuværende tidspunkt er tilstrækkeligt grundlag for at antage, at der er et sådant behov for at kunne anvende agentreglerne i forhold til overtrædelser af miljølovgivningen, der begås ved brug af internettet, at det kan begrunde en fravigelse af det almindelige strafferammekrav. Regeringen har i den forbindelse noteret sig, at Rigspolitiet i forhold til disse overtrædelser alene har oplyst, at det på det foreliggende grundlag ikke kan udelukkes, at der kan være en vis efterforskningsmæssig værdi i at udvide agentreglerne.

Jeg kan i forlængelse heraf oplyse, at jeg vil bede Rigspolitiet om senest et år efter lovens ikrafttræden at redegøre for politiets erfaringer med anvendelsen af den foreslåede udvidelse af agentreglerne, jf. lovforslagets § 1, nr. 2. På baggrund af redegørelsen vil regeringen overveje, om der er behov for yderligere udvidelser af politiets adgang til at anvende agenter, herunder om det kan være relevant generelt at justere betingelsen om, at politiet som udgangspunkt alene kan anvende agenter som led i efterforskningen af en lovovertrædelse, der kan straffes med fængsel i 6 år eller derover.

Det bemærkes i øvrigt, at overtrædelser af miljølovgivningen, som begås under skærpende omstændigheder – f.eks. fordi der forvoldes betydelig skade på miljøet eller fremkaldes nærliggende fare herfor – kan straffes med fængsel i op til 6 år, jf. straffelovens § 196. Det vil således allerede efter den gældende bestemmelse i retsplejelovens § 754 a efter omstændighederne være muligt at anvende agenter i efterforskningen af sådanne sager, idet betingelsen om, at efterforskningen skal angå en lovovertrædelse, der efter loven kan straffes med fængsel i 6 år eller derover, er opfyldt.

Særligt for så vidt angår overtrædelser af straffelovens § 299 d, nr. 3, om straf for overtrædelse af CO₂-auktioneringsforordningen, bemærkes det, at et ændringsforslag vil være overflødigt, idet § 299 d har en strafferamme på fængsel indtil 6 år, og det derfor allerede efter den gældende bestemmelse i retsplejelovens § 754 a er muligt at anvende agenter i efterforskningen af sådanne sager.

På den baggrund er der ikke i det nedenstående ændringsforslag medtaget en henvisning til straffelovens § 299 d.

Æ n d r i n g s f o r s l a g
til
lov om ændring af retsplejeloven (Styrkelse af politiets muligheder for
efterforskning af kriminalitet på internettet) (L 104)

Af (...):

Til § 1

1) I den under *nr. 2* foreslåede affattelse af § 754 a, *stk. 1, nr. 3*, ændres »eller af lovgivningen om våben og eksplosivstoffer« til: », af lovgivningen om våben og eksplosivstoffer eller af miljølovgivningen«

[Udvidet adgang til brug af agenter i sager om overtrædelse af miljølovgivningen]

Bemærkninger til nr. 1

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at politiet får mulighed for at anvende agenter som led i efterforskningen af overtrædelser af miljølovgivningen, når disse overtrædelser begås ved brug af internettet.

»Miljølovgivningen« forstås på samme måde som i straffelovens § 196, og omfatter således i denne sammenhæng love om beskyttelse af det ydre miljø mod forurening. Begrebet omfatter således f.eks. miljøbeskyttelsesloven, lov om kemiske stoffer og produkter, lov om beskyttelse af havmiljøet, lov om miljø og genteknologi samt en eventuel kommende lovgivning om jordforurening. Derimod omfatter begrebet ikke love, der regulerer andre miljømæssige interesser som f.eks. skovloven, naturbeskyttelsesloven og bygningskulturlovgivningen. Heller ikke arbejdsmiljølovgivningen omfattes af den bestemmelse.

Efter straffelovens § 196, stk. 1, straffes med fængsel indtil 6 år den, der under skærpende omstændigheder i strid med miljølovgivningen forurener luft, vand, jord eller undergrund med den følge, at der sker betydelig skade på miljøet eller fremkaldes nærliggende fare derfor, eller opbevarer eller bortskaffer affald eller lignende stoffer med den følge, at der sker betydelig skade på miljøet eller fremkaldes nærliggende fare derfor. Efter straffelovens § 196, stk. 2, straffes på samme måde den, der i strid med miljølov-

givningen forurener luft, vand, jord eller undergrund eller opbevarer eller bortskaffer affald eller lignende stoffer, når der er tale om overtrædelser af mere systematisk karakter.

Med henvisningen til miljølovgivningen i den foreslåede ændring af retsplejelovens § 754 a, stk. 1, nr. 3, sigtes der således alene til tilfælde, som ikke er omfattet af den skærpede strafferamme i straffelovens § 196, stk. 1 og 2, idet sådanne overtrædelser allerede vil være omfattet af de gældende regler om agentvirksomhed.